

[Ragnhild Andersen.]

ærede Medlem siger, at Kvindens Gerning i Almindelighed maa være tilknyttet Hjemmet, og at man kun under Genopbygningen kan appellere til de Kræfter, der findes ude i Landet, og som vil være en Hjælp til vort Lands Genopbygning. Jeg er ikke indforstået med, at man ved særlige Lejligheder, hvor der er haardt Brug for Kvinderne, inviterer dem ind i Erhvervslivet i den Hensigt bagefter at ændre Bestemmelserne igen, saaledes at de paa ny bliver udemokratiske, naar Samfundet ikke mener at have Brug for Kvindens Arbejdskraft.

Motivet til dette Lovforslag maa vel være at give Kvinden som et skabende Menneske i et demokratisk Samfund de Rettigheder, der tilkommer hende. Kvinden skal have Ret til at arbejde og skal ikke behandles uretfærdigt af Samfundet, og hun skal have Ret til at placere sin Arbejdskraft der, hvor hun mener, at den kan gøre størst Nytte. Det er vort Partis Opfattelse, at Kvinderne ikke kan være tjent med at blive umyndiggjort i skattemæssig Henseende, naar de gifter sig, og at man i vort Land, hvor Kvinderne i hvert Fald har demokratiske Rettigheder, ikke har Ret til skattemæssigt at regne og vurdere hende som et Appendix til Manden. Ikke engang sin egen Selvangivelse har Kvinden i Dag Ret til at underskrive. Samtidig med at hun maa overlade den mandlige Overhøjhed at gøre Rede for hendes Indkomster, staar hun til Ansvar for Skattebetalingen og risikerer at blive inddraget under de Sanktioner, der sættes ind mod Manden, naar han ikke opfylder sin Forpligtelse som Skatteborger, f. Eks. risikerer hun at miste sin kommunale Stemmeret, naar Ægtefællen undlader at betale.

Af den højtærede Finansministers Udtalelser i Gaar om Skattekommissionens nærmeste Opgaver forstaar man imidlertid, at det har meget lange Udsigter med at faa Kommissionens Arbejde med Hensyn til Sambeskatningen fremmet. Det er saa meget mere beklageligt, som hele Spørgsmaalet om Ophævelse af Sambeskatningen burde gennemarbejdes i en Kommission, som i kort Tid kunde komme frem til den rigtige Ordning, som ogsaa Kvinderne venter.

Hvad angaar Størrelsen af Fradraget, er det mit Partis Opfattelse, at Maksimum er sat for lavt. Den højtærede Finansminister siger da ogsaa i sine Bemærkninger, at 2 000 Kr. nok ligger under det Minimumsbeløb, som det under de nuværende Forhold koster at erstatte Hustruens Arbejde i Hjemmet med fastlønnen Medhjælp. Ja, de 2 000 Kr. ligger afgjort et godt Stykke under det

mindste Beløb, som det koster at have Hjælp i Huset. Naar man beregner Pasing af Hjem og Børn, Hjælp til Vask, Indkøb o. s. v., ved man, at man kommer op paa høje Udgifter, og det er ikke ubekendt — jeg vil heller ikke tro, at den højtærede Finansminister vil kunne holde en Hushjælp for det Beløb —, at de 2 000 Kr. ikke engang vil dække Pengelønnen, hvis man har en fast Hushjælp i Huset; men dertil kommer Naturalydelse og andre Ting. Alene Udgiften for at faa Børn i Pleje i Dag med den herskende Mangel paa Børneinstitutioner er en meget stor Belastning for mange Kvinder; helt op til 25 Kr. ugentlig betaler Mødrene alene for at faa eet Barn passet. Det tyder ogsaa paa, at det foreslaaede Maksimum er ansat for lavt. Dertil kommer, at det skattefri Fradrag for Forsikringer ikke foreslaas forhøjet for arbejdende Ægtepar, selv om Ægtepar, naar begge Ægtefæller arbejder, i de allerfleste Tilfælde vil have betydelig større Udgifter til Forsikringer end de 400 Kr., der nu maa fradrages.

Hvad angaar Hustrufradraget og Forslaget om dette for Indkomstskatten til København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, anser mit Parti det for meget beklageligt, at den højtærede Indenrigsminister mener, at det for nærværende ikke er muligt at lade de Hustrufradrag, der nu foreslaas for Kommuneskatten i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, gælde i Landets øvrige Kommuner. Ligningsmyndighederne i Landets øvrige Kommuner uden for Hovedstaden vil altsaa selv kunne afgøre, hvilke Fradragregler de vil lade gælde for Kommuneskatten de paagældende Steder. Ganske vist maa det siges at være paa høje Tid at gennemføre ændrede Hustrufradrag i Hovedstadskommunerne, men det vil føles meget uretfærdigt ude over Landet, om man her foreløbig skal lade sig nøje med en vilkaarlig Afgørelse af Ligningsautoriteterne. Det rigtige maa være, at man allerede nu ved denne Lovs Gennemførelse lader Fradragreglerne for selverhvervende Kvinder blive gældende for Kommuneskatten i alle Landets Kommuner.

Hvad angaar Børnefradragene, er Størrelsen af disse ikke foreslaaet hævet. Beløbene blev hævet sidste Aar med 100 Kr., men vort Parti stillede dengang Ændringsforslag om at hæve Beløbene med endnu 100 Kr. Vi er stadig af den Opfattelse, at Fradraget for Familier med Børn er for lavt. I øvrigt er der det skæve Forhold vedrørende Børnefradragene, at Skatteletelsen for Familier med Børn bliver større, jo højere Indtægten bliver. En Familie med